

Scientific journal
PHYSICAL AND MATHEMATICAL EDUCATION
Has been issued since 2013.

ISSN 2413-158X (online)
ISSN 2413-1571 (print)

Науковий журнал
ФІЗИКО-МАТЕМАТИЧНА ОСВІТА
Видається з 2013.

<http://fmo-journal.fizmatsspu.sumy.ua/>

Близнюк М.М. Наукові підходи дослідження, структурування і проектування методичних систем навчання етнодизайну // Фізико-математична освіта : науковий журнал. – 2017. – Випуск 2(12). – С. 31-36.

Blyzniuk Mykola. Scientific Research Approaches, Structuring And Design Methodical System Of Education Ethnographic Design // Physical and Mathematical Education : scientific journal. – 2017. – Issue 2(12). – P. 31-36.

УДК 37.035.3:372.874

М.М. Близнюк

Національний педагогічний університет ім. М.П. Драгоманова, Україна
regcentr@online.ua

НАУКОВІ ПІДХОДИ ДОСЛІДЖЕННЯ, СТРУКТУРУВАННЯ І ПРОЕКТУВАННЯ МЕТОДИЧНИХ СИСТЕМ НАВЧАННЯ ЕТНОДИЗАЙНУ

Анотація. Описано наукові підходи дослідження, структурування і проектування методичних систем навчання етнодизайну. Актуальність теми роботи підтверджує наявність досить великої кількості публікацій та досліджень в галузі вивчення класифікації методичних систем і методів навчання, співвідношення різних методів навчання в рамках тих чи інших методичних систем, розмежування сутності понять «технологія», «методика», «дидактика», пошуку шляхів інтенсифікації та оптимізації процесів навчання, розробки нових технологій навчання. Загальна концепція навчально-методичної системи навчання етнодизайну засобами інформаційних технологій ґрунтується на ідеях особистісно орієнтованої освіти, зокрема як навчати всіх по-різному. На відміну від поширеної методики навчання (відповідної заданим у чинних програмах нормативними настановами й обмеженої незначною кількістю переважно традиційних методів і засобів навчання), методична система навчання етнодизайну передбачає формування особистості (майбутнього художника прикладного та декоративного мистецтва й дизайну) за допомогою інтегративної системи методів, варіативних технологій навчання, обов'язково з урахуванням особливостей індивідуального досвіду студента (пізнавального, соціокультурного, комунікативного), різних рівнів персональних когнітивних стилів.

Ключові слова: Методична система навчання, навчальний процес, педагогічна технологія, методика, дидактика, етнодизайн.

Постановка проблеми. Завдання навчання багатозначні. Їх рішення неможливо за допомогою якогось універсального методу. Різні вимоги навчання роблять необхідним використання в навчальному процесі різноманіття методів, їх численних комбінацій. У дидактиці описано понад 400 методів, ще більше їх описано в приватних методиках [1, с. 125-126]. Незважаючи на це, до цих пір не створена загальноприйнята класифікація методів навчання, недостатньо розроблені і повільно впроваджуються інтенсивні технології навчання етнодизайну.

У дидактичній і методичній літературі має місце хаос, плутанина серед таких понять теорії навчання, як «підхід до навчання», «навчальна стратегія», «метод навчання», «прийом навчання», «навчальна тактика», «спосіб навчання», «форма навчання», «навчальна техніка», «технологія навчання», «методика навчання», що можна певною мірою пояснити їх інтегративними властивостями [2, с.51]. В. Паламарчук стверджує: «способи діяльності (синонімами цих понять є прийоми, методи навчальної роботи) можуть бути простими і складними, розв'язувати тактичні і стратегічні цілі навчання» [3, с.75]. Актуальним є питання наукового підходу до дослідження, структурування і проектування методичних систем навчання.

Аналіз актуальних досліджень. Проблема методу опанування знань і вмінь була й залишається в епіцентрі уваги філософської думки (Сократ, Ф. Бекон, Р. Декарт, Г.-Г. Гадамер, Ж. Сартр та ін.), у колі досліджень психологів (П. Гальперін, В. Давидов, М. Холодна, І. Якиманська та ін.), педагогів (Г. Ващенко, Дж. Дьюї, В. Краєвський, І. Лернер, М. Махмутов, В. Онищук, О. Пометун та ін.), методистів (О. Біляев, Н. Голуб, О. Горошкіна, Т. Донченко, С. Караман, К. Климова, М. Пентиліук, О. Потапенко, І. Хом'як,

С. Яворська та ін.). Н. Кондаков у логічному словнику розглядає *метод* як підхід до явищ природи й суспільства; шлях, спосіб досягнення мети, прийом теоретичного дослідження чи практичного здійснення чого-небудь, що виходить із знання найбільш загальних закономірностей розвитку об'єктивної дійсності та специфічних закономірностей досліджуваного предмета, явища, процесу [4, с.301].

Проблема методів навчання розглядається в працях багатьох дидактів (А. Алексюка, Ю. Бабанського, М. Бершадського, В. Бондаря, В. Гузеєва, В. Краєвського, І. Лернера, В. Онищука, П. Підкасистого, О. Пометун, О. Савченко, М. Скаткіна, А. Хуторського та ін.) з позицій історії розвитку методів, їхньої природної суті, особливостей функціонування, зв'язку методів і технологій та ін.

Актуальність теми роботи підтверджує наявність досить великої кількості публікацій та досліджень в галузі вивчення класифікації методичних систем і методів навчання, співвідношення різних методів навчання в рамках тих чи інших методичних систем, розмежування сутності понять «технологія», «методика», «дидактика», пошуку шляхів інтенсифікації та оптимізації процесів навчання, розробки нових технологій навчання. Дані питання розглядаються в роботах Дж. Керрола, Б. Блума, І.Я. Лернера, В.П. Беспалько, А.М. Новікова, А.А. Вербицького, В.І. Боголюбова, В.В. Гузеєва, В.М. Косаріна, Т.С. Назарової, Г.К. Селевко, М.А. Данилова, Б.П. Єсіпова, М. Н. Снаткіна, Ю.К. Бабанського, Т.А. Ільїна, Г.І. Щукіна, М.І. Махмутова, Г.В. Лаврентьева, Н.Б. Лаврентьевої, В.А. Якуніна та інших фахівців.

Мета статті – опанувати наукові підходи дослідження, структурування і проектування методичних систем навчання.

Виклад основного матеріалу. Поняття “система методів навчання”, “технологія навчання”, “методика навчання” перетинаються між собою, тісно й органічно взаємопов'язані. Система методів навчання – основа навчальної технології, методика навчання – це конкретне втілення системи методів навчання. Система методів стає засобом технологізації навчання в тому разі, коли активна пізнавальна діяльність студентів орієнтована на заданий освітній результат. Таким чином, не можна недооцінювати поняття “технологія навчання”, бо це сповільнює природний розвиток методичної думки, стримує інноваційні підходи до модернізації процесуального складника навчально-виховного процесу. Аналіз теоретичних праць, пов'язаних із порушеною проблемою, свідчить, що методика навчання (сама назва пов'язана з методами), даючи відповідь на три класичні питання (що вивчати? як? з якою метою?), є системою науково обґрунтованих принципів, форм, методів і допоміжних засобів навчання предмета, які викладач повинен вибрати відповідно до мети й завдань заняття, особливостей теми навчання, рівня її складності, а також власної методичної майстерності [2, с.62].

Термін “технологія навчання”, як зазначила О. Рудницька, за своєю суттю близький до поняття методики, але передбачає більшу конкретність, детальність і точність описання складу потрібних умов та дій, виконання яких з достатньою вірогідністю дає очікуваний результат [5, с.170]. Саме слово технологія має давньогрецьке походження й означає науку про майстерність. У тлумаченні поняття “технологія навчання” (основне питання її як досягти навчального результату?) відображається перенесення в освітню галузь виробничого підходу до логіки побудови навчального процесу, що веде до його технологізації; це послідовна реалізація на практиці заздалегідь спроектованого навчального процесу, керована система способів і засобів досягнення наперед визначених цілей, з подальшим діагностуванням навчально-виховних результатів. Таким чином, під технологією навчання слід розуміти комплекс форм, методів і засобів, пов'язаних з проектуванням, організацією та проведенням навчального процесу, що забезпечує досягнення суб'єктами навчання заданого результату [2, с.63].

Поняття про систему є категорією філософською. Сучасна філософія вкладає у це поняття дуже широкий зміст. З точки зору філософії *система* (від грецького systema – складене з частин, поєднання) – множина елементів, які знаходяться у відношеннях і зв'язках між собою, завдяки чому утворюється певна цілісність, єдність. Поняття “методична система” містить у собі, крім методів, принципи, зміст, цілі, засоби, організаційні форми навчання (Т. Капітонова, О.Пишкало, А. Щукін) [5]. За потрактуванням В. Бикова, “методичні системи навчання є відповідними складовими (підсистемами) педагогічних систем, в яких здійснюється навчально-виховний процес. Ці складові призначені для забезпечення умов формування змістового, технологічного та організаційного фундаменту навчально-виховного процесу, досягнення якості освіти” [6, с. 309]. З погляду загальної теорії систем, методична система, в інтерпретації В. Плахотника, – це сукупність спеціально організованих засобів навчання, яка на основі відібраного змісту навчального предмета у взаємодії з найближчим середовищем сприяє досягненню навчальних цілей. Під засобами навчання В. Плахотник розуміє сукупність предметів, явищ, способів дій, ідей і закономірностей, за допомогою яких досягаються цілі навчально-виховного процесу; найближче середовище становлять викладач і студенти (близьке середовище – це навчальний заклад, віддалене середовище – суспільство). Методична система може функціонувати завдяки входам і виходам, через які реалізується взаємозв'язок між системою і найближчим середовищем: через виходи системи надходить інформація про те, як необхідно навчати і як учитися, про результати процесу навчання та функціонування системи; через входи дослідник вносить корективи щодо вдосконалення методичної системи або її підсистем, коли в цьому

виникає потреба [7, с. 68-69]. У монографії О.А. Кучерук [2] поняття «методична система навчання» розуміється як комплекс взаємопов'язаних цілей, принципів, змісту, методів, засобів, організаційних форм навчання, що на основі взаємодії викладача й студентів забезпечує прогнозований позитивний результат.

Як вказують Лаврентьев Г.В. і Лаврентьева Н.Б., поняття *методика* (методична система) ширше поняття «технологія», так як вона відповідає на питання «чому, навіщо і як навчати?», а технологія – «як вчити результативно і як управляти раціонально процесом навчання?». Якщо для методики важливі цільовий, змістовий та процесуальний аспекти, то для технології краще процесуальна сторона навчання, його етапність, інструментальність, спосіб конкретизації цілей, питання управління процесом. Методика включає в себе питання освітньої політики, в тому числі і вибір технології для досягнення цих політичних (в освітньому сенсі) цілей, виявляє критерії застосовності тієї чи іншої технології. Поняття «технологія» примикає також і до поняття «дидактика». Традиційно «дидактика ставить своєю основною метою створення теорії навчання, спрямованої на розробку методичних прийомів, а також організаційних форм і методів навчання, які оптимізують процес засвоєння учнями знань, умінь, навичок навчальної діяльності» [11].

Одним з реальних шляхів підвищення ефективності навчального процесу, підвищення якості професійної підготовки майбутніх фахівців, активізації навчально-пізнавальної і науково-дослідної діяльності студентів вищого навчального закладу, розкриття їхнього творчого потенціалу, збільшення ролі самостійної та індивідуальної роботи, на думку М.І. Жалдака, є «створення і широке впровадження в повсякденну педагогічну практику нових методичних систем навчання на принципах поступового і неантагоністичного, без руйнівних перебудов і реформ, вбудовування інформаційно-комунікаційних технологій у діючі дидактичні системи, гармонійного поєднання традиційних і комп'ютерно-орієнтованих технологій навчання, не заперечування і відкидання здобутків педагогічної науки минулого, а, навпаки, їх удосконалення і посилення, в тому числі і за рахунок використання досягнень у розвитку комп'ютерної техніки і засобів зв'язку» [12].

А.М. Новіков під *методичною системою навчання* розуміє «загальну спрямованість навчання» [13]. Якщо, наприклад, метою навчання є засвоєння фактів або опис явищ, то провідним психологічним механізмом буде асоціація, а основними видами діяльності - сприйняття, осмислення, запам'ятовування і відтворення. Відповідними методами навчання виступають виклад, читання, відтворювальна бесіда, перегляд ілюстрацій. У сукупності виходить методична система пояснювально-ілюстративного, відтворювального навчання. Якщо провідною метою навчання визначено розвиток творчості, самостійності вихованця, то основними психологічними механізмами навчання стають механізми творчої діяльності (передбачення, прогнозування, висування та перевірка гіпотез, перебір альтернатив, уявне моделювання, інтуїтивне обґрунтування та ін.) Засобами такого навчання служать висування і аналіз проблем, аналіз нестандартних завдань і ситуацій, творча дискусія і т.п. Виникає зовсім інша система – методична система проблемного, пошукового навчання. У даній методичній системі методи виступають способами реалізації цілей і змісту, втіленням психологічних механізмів навчання та навчання. Перевага орієнтації на цю методичну систему в тому, що відкривається можливість спростити процедуру вибору конкретних методів і зробити її більш цілісною, гармонійною [3].

Методична система навчання етнодизайну (автор А.А. Руденченко) створювалася з урахуванням теоретико-методологічних засад художньо-проектної діяльності – сукупності принципів і методів формування категоріально-понятійного апарату, що описує взаємодію суб'єкта й об'єкта художнього проектування, передбачає розвиток навчальної і творчої діяльності студентів від нижчих форм (оволодіння системою знань й умінь із розв'язання художньо-проектних завдань репродуктивного характеру) до вищих (уміння застосовувати набуті знання в нових умовах при здійсненні комплексного художнього проектування) [17, с.18-19].

У практиці навчання мають місце всі методи і методичні системи, які стосуються усіх без винятку історичних типів організаційної культури. У той же час, «загальною тенденцією в використанні всієї сукупності методів навчання є те, що застосування методів і методичних систем, відповідних більш раннім типам організаційної культури (репродуктивне, догматичне навчання і т.д.), зміщується на все більш ранні роки навчання, поступаючись місцем методам і методичним системам, відповідним більш пізнім типам організаційної культури» [15].

Інша тенденція полягає в тому, що з «розвитком сучасних методичних систем – з одного боку, з поступовим посиленням ролі самостійної навчальної роботи – з іншого боку, і стрімким удосконаленням засобів навчання, зокрема, інформаційних систем – з третьої сторони, діяльність педагога всі більше буде зміщуватися від функцій передавача знань до функцій розвитку особистості підопічних, їх особистісного самовизначення, породження їх особистісних смислів. А тому, все більші вимоги будуть пред'являтися до особистісних якостей педагога» [13].

Однією зі складових методичної системи є методи навчання, як це було зазначено вище. Номенклатура і класифікація методів навчання характеризується великою різноманітністю залежно від того,

яке основа вибирається для їх розробки. З самої суті методів слідує, що вони повинні відповідати на запитання «як?» і показувати, як діє педагог і як діє вихованець [14, с. 208].

З розвитком ідей програмованого навчання з'явилася педагогічна технологія – такий погляд на процес навчання, згідно з яким навчання має бути максимально керованим процесом, на відміну від традиційного навчання з не строго визначеним і спрямованим впливом на студента. Передісторія технології навчання починається у першій половині ХХ ст. з появою технічного пристрою для перевірки знань. Це отримало розвиток в напрямку розробок технічних засобів навчання (ТЗН) в освіті. Деякий час технологія навчання розумілася як використання техніки в навчанні, що дало привід говорити про «промислову революцію» в освіті. При цьому вчені вважають, що використання техніки носить поки більшою частиною допоміжний характер подачі інформації. Але активно розвивається включення техніки в навчальний процес на окремих етапах. Надалі вчені прогнозують незалежне використання автоматизованих навчальних систем без викладача і навчального закладу. Пошуки вчених взяли інший напрямок: не техніка і технізація, а технологія і технологізація навчання. Основою для технологічного розуміння навчання, крім програмованого навчання, з'явилися інформатика, кібернетика та системний підхід. Процес навчання став розглядатися широко, системно: аналіз і розробка всіх компонентів навчальної системи, від цілей до контролю результатів. І головною ідеєю стала ідея відтворюваності навчальної технології [15, с. 179-180].

У фахівців і педагогів сама ідея технологізації навчання викликає неоднозначні реакції. Розвиток технології навчання показує, що можливе створення навчальної системи, технологічного процесу навчання з предмета, якою може користуватися наставник і отримувати результати заданої якості. Фахівці з технології розробляють «технологічні пакети», проекти навчання, а викладачі, працюючи за ним, виконують функції консультантів-організаторів. Питання про співвідношення особистості, творчості і механізації навчання дійсно складний, є актуальним і підлягає вирішенню. Технологія навчання (педагогічна технологія) розуміється як напрям в дидактиці, область наукових досліджень з виявлення принципів і розробці оптимальних систем, з конструювання відтворюваних дидактичних процесів із заздалегідь заданими характеристиками. Головна проблема, що підлягає вирішенню за допомогою технології, – керованість процесом навчання [14, с. 181].

Традиційні, «нетехнологічні» методики навчання мають недоліком значну «розмитість», невизначеність, нечітку цільову спрямованість і мало керовані процедури навчання, суб'єктивну і епізодичну перевірку засвоєного. Будь-який процес навчання реалізується в рамках педагогічної (дидактичної) системи, структура, склад і зв'язок компонентів якої повинні усвідомлювати вихованець і наставник. Завдання технології навчання полягає у вивченні всіх елементів навчальної системи і в проектуванні процесу навчання, щоб завдяки цьому навчально-виховна робота перетворилася з маловпорядкованої сукупності дій у цілеспрямований процес [15].

Виділяють специфічні риси технології навчання: діагностично поставлені цілі, орієнтація всіх навчальних процедур на гарантоване досягнення навчальних завдань, постійний зворотний зв'язок (поточна і підсумкова оцінка результатів), відтворюваність всього навчального циклу. У зв'язку з цим технологія навчання виділяє основні компоненти проекту навчання, що підлягають розробці: постановка цілей навчання, підготовка навчальних матеріалів і розробка навчальних процедур; розробка матеріалів для поточної і підсумкової оцінки та корекції результатів навчання. Визначальне значення в технологізації навчання має постановка цілей. Діагностична постановка цілей навчання в конкретній навчальній дисципліні полягає у тому, що цілі навчання формулюються в термінах поведінки, що описують дії, які при перевірці викладача, ЕОМ або експерта можна зрозуміти і виміряти рівень їх сформованості.

У традиційному підході наставник ставить цілі «не інструментально»: вивчити теорему, ознайомити з принципом дії, дати аналіз, вирішувати завдання – ці цілі не описують дії студента. Технологія виходить з того, що мета навчання - зміна стану вихованця: його знань, думок, почуттів, поведінки. Тому загальні цілі навчання при розробці навчальної системи по предмету підлягають конкретизації. Основою такої конкретизації служить відома таксономія цілей Б. Блума. У ній показані категорії цілей та відповідні їм дії, які можна діагностувати – виміряти. Аналогічно конкретизовано категорії цілей «застосування», «аналіз» і «синтез» [15].

Технологія навчання орієнтується на гарантоване досягнення цілей і ідею повного засвоєння. Досягнення цілей навчання гарантується розробкою для викладача навчальних матеріалів і характером навчального процесу, навчальних процедур. Процедури включають в себе послідовність дій: після визначення діагностично поставлених цілей по предмету матеріал розбивається на фрагменти – навчальні елементи, що підлягають засвоєнню; потім розробляються перевірочні роботи з розділами (сумі навчальних елементів); далі організовується навчання, перевірка, – поточний контроль, коректування і повторна, змінена опрацювання – навчання. І так до повного засвоєння заданих навчальних елементів. Істотною рисою технології навчання є також відтворюваність навчального циклу, тобто можливість його повторення будь-яким наставником. Цикл навчання містить наступні моменти: встановлення цілей навчання; попередня оцінка рівня навченості; навчання, сукупність навчальних процедур і коригування згідно з результатами

зворотного зв'язку; підсумкова оцінка результатів і постановка нових цілей. Навчальний процес набуває в цьому випадку модульний характер – складається з блоків, які наповнюються різним змістом.

Інтенсифікація навчання – це передача більшого обсягу навчальної інформації студентів при незмінній тривалості навчання без зниження вимог до якості знань. Для успішної інтенсифікації навчального процесу слід розробляти і впроваджувати науково обґрунтовані методи керівництва пізнавальним процесом, що мобілізують творчий потенціал особистості. Підвищення темпів навчання може бути досягнуто шляхом вдосконалення змісту навчального матеріалу і методів навчання [16, с.9]. До поняття «інтенсифікація навчання» примикає поняття «активізація навчання». Під активізацією навчальної діяльності розуміється цілеспрямована діяльність викладача, спрямована на розробку і використання таких форм, змісту, прийомів і засобів навчання, які сприяють підвищенню інтересу, самостійності, творчої активності студента у засвоєнні знань, формуванні умінь, навичок у їх практичному застосуванні, а також формуванні здібностей прогнозувати виробничу ситуацію і приймати самостійні рішення [1, с. 439].

Висновки. Загальна концепція навчально-методичної системи навчання етнодизайну засобами інформаційних технологій ґрунтується на ідеях особистісно орієнтованої освіти, зокрема як навчати всіх різному (О. Вознюк, О. Дубасенюк, С. Сисоєва, А. Фасоля, А. Хуторський, І. Якиманська та ін.) [2; 8; 9; 10]. На відміну від поширеної методики навчання (відповідної заданим у чинних програмах нормативними настановами й обмеженої незначною кількістю переважно традиційних методів і засобів навчання), методична система навчання етнодизайну передбачає формування особистості (майбутнього художника прикладного та декоративного мистецтва й дизайну) за допомогою інтегративної системи методів, варіативних технологій навчання, обов'язково з урахуванням особливостей індивідуального досвіду студента (пізнавального, соціокультурного, комунікативного), різних рівнів персональних когнітивних стилів.

Список використаних джерел

1. Бондарчук О.І., Бондарчук Л.І. Основи психології і педагогіки: Курс лекцій. – К.: МАУП, 1999. – 168 с.
2. Кучерук О.А. Система методів навчання української мови в основній школі: теорія і практика : Монографія. – Житомир: Вид-во ЖДУ імені І. Франка, 2011. – 420 с.
3. Паламарчук В. Ф. Як виростити інтелектуала / Паламарчук В. Ф. – Тернопіль : Навчальна книга – Богдан, 2000. – 152 с.
4. Кондаков Н.И. Логический словарь / Николай Иванович Кондаков. – М. : Наука, 1971. – 656 с.
5. Рудницька О.П. Педагогіка: загальна та мистецька : [навчальний посібник] / Оксана Петрівна Рудницька. – Тернопіль : Навчальна книга – Богдан, 2005. – 360 с.
6. Биков В.Ю. Моделі організаційних систем відкритої освіти : [монографія] / В. Ю. Биков. – К. : Атіка, 2009. – 684 с.
7. Плахотник В. Інтеграція методичної системи в загальну теорію систем/ Василь Плахотник // Українська мова і література в школі. – 2010. – №8. – С. 66-69.
8. Вознюк О.В. Цільові орієнтири розвитку особистості у системі освіти: інтегративний підхід : монографія / О.В. Вознюк, О.А. Дубасенюк. – Житомир : Вид-во ЖДУ ім. І. Франка, 2009. – 684 с.
9. Дубасенюк О.А. Професійна педагогічна освіта: інноваційні технології та методики. Монографія / За ред. О. А. Дубасенюк. – Житомир : Вид-во ЖДУ ім. І. Франка, 2009. – 564с.
10. Акме-педагогіка: інтерактивне навчання дорослих / С. О. Сисоєва // Сучасні акмеологічні дослідження: теоретико-методологічні та прикладні аспекти : моногр. / редкол.: В.О. Огнев'юк, С.О. Сисоєва, Я.С. Фруктова. – К. : Київ. ун-т ім. Б. Грінченка, 2016. – 912 с. – С. 19-32.
11. Лаврентьев Г.В., Лаврентьева Н.Б. Інноваційні навчальні технології у професійній підготовці фахівців. – Барнаул: Видавництво Алтайського державного університету, 2002./ [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.asu.ru/cppkp/index.files/ucheb.files/innov/Part1/index.html>.
12. Жалдак М.І. Педагогічний потенціал комп'ютерно-орієнтованих систем навчання математики // Комп'ютерно-орієнтовані системи навчання : [Зб. наук. праць]. – К. : НПУ імені М.П.Драгоманова. – Вип. 7. – 2003. – С. 3-16.
13. Новіков А.М. Про розвиток методичних систем / Фахівець. – 2006. – №№ 9-10. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://www.anovikov.ru/artikle/met_sys.htm.
14. Психологія і педагогіка: Навчальний посібник для вузів / Упорядник і відп. редактор А.А. Радугин. – М.: Центр, 1999. – 256 с.
15. Методична система та інтенсивні технології навчання / [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://ua-referat.com>.
16. Столяренко Л.Д., Самігін С.І. Психологія і педагогіка в запитаннях і відповідях. – Ростов-на-Дону: Фенікс, 2000. – 576 с.
17. Руденченко А.А. Теоретичні і методичні засади навчання етнодизайну студентів у вищих мистецьких навчальних закладах.- Автореферат дис. докт. пед. наук 13.00.02 – теорія та методика навчання (технічні дисципліни) національний педагогічний університет імені М. П. Драгоманова.- К. – 2017. – 42с.

References

1. Bondarchuk O.I., Bondarchuk L.I. Psychology and Pedagogy: Lectures. – K.: MAUP, 1999. – 168 s. (in Ukrainian).
2. Kucheruk O.A. The system of teaching methods Ukrainian language in elementary school: Theory and Practice: Monograph. – Zhytomyr: Vyd-vo ZhDU imeni I. Franka, 2011. – 420 s. (in Ukrainian).
3. Palamarchuk V. F. How to grow an intellectual / Palamarchuk V. F. – Ternopil : Navchalna knyha – Bohdan, 2000. – 152 s. (in Ukrainian).
4. Kondakov N.Y. Logic Dictionary / Nykolai Yvanovych Kondakov. – M. : Nauka, 1971. – 656 s. (in Russian).
5. Rudnytska O.P. Pedagogy: general and artistic [Tutorial] / Oksana Petrivna Rudnytska. – Ternopil : Navchalna knyha – Bohdan, 2005. – 360 s. (in Ukrainian).
6. Bykov V.Yu. Models of organizational systems of open education [monograph] / V. Yu. Bykov. – K. : Ati-ka, 2009. – 684 s. (in Ukrainian).
7. Plakhotnyk V. Integration methodical system in general systems theory / Vasyl Plakhotnyk // Ukrainska mova i literatura v shkoli.– 2010.– #8.– S.66-69. (in Ukrainian).
8. Vozniuk O.V. Personal development targets in education, integrative approach: Monograph / O. V. Vozniuk, O. A. Dubaseniuk. – Zhytomyr : Vyd-vo ZhDU im. I. Franka, 2009. – 684 s. (in Ukrainian).
9. Dubaseniuk O.A. Professional teacher education, innovative technologies and techniques. Monograph / Za red. O. A. Dubaseniuk. – Zhytomyr : Vyd-vo ZhDU im. I. Franka, 2009. – 564s. (in Ukrainian).
10. Acme pedagogy, interactive teaching adults / S.O. Sysoieva // Suchasni akmeolohichni dosli-dzhennia: teoretyko-metodolohichni ta prykladni aspekty : monohr. / redkol.: V.O. Ohneviuk, S.O. Sysoieva, Ya.S. Fruktova. – K. : Kyiv. un-t im. B. Hrinchenka, 2016. – 912 s. – C. 19-32. (in Ukrainian).
11. Lavrentiev H.V., Lavrentieva N.B. Innovative educational technologies in the training of professionals. – Barnaul: Vydavnytstvo Altaiskoho derzhavnoho universytetu, 2002./ [Elektronnyi resurs] // <http://www.asu.ru/cppkp/index.files/ucheb.files/innov/Part1/index.html>. (in Ukrainian).
12. Zhaldak M.I. Pedahohichniy potentsial kompiuterno-orientovanykh system navchannia matematyky // Kompiuterno-orientovani systemy navchannia : [Zb. nauk. prats]. – K. : NPU imeni M.P.Drahomanova. – Vyp. 7. – 2003. – S. 3-16. (in Ukrainian).
13. Novikov A.M. On the development of teaching / Fakhivets. – 2006. – ## 9-10. [Elektronnyi re-surs]// http://www.anovikov.ru/artikle/met_sys.htm. (in Ukrainian).
14. Psychology and Pedagogy: Textbook for high schools / Uporiadnyk i vidp. redaktor A.A. Raduhyn. – M.: Tsentr, 1999. – 256 s. (in Ukrainian).
15. Methodical system and intensive technology training / [Elektronnyi resurs] // <http://ua-referat.com>.
16. Stoliarenko L.D., Samyhin S.I. Psychology and Pedagogy: Questions and Answers. – Rostov-na-Donu: Feniks, 2000. - 576 s. (in Ukrainian).
17. Rudenchenko A.A. Theoretical and methodological foundations etnodizaynu training students in higher art education. – Avtoreferat dys. dokt. ped. nauk 13.00.02 – teoriia ta metodyka navchannia (tekhnicni dystsypliny) natsionalnyi pedahohichniy universytet imeni M. P. Drahomanova. – K. – 2017. – 42s. (in Ukrainian).

**SCIENTIFIC RESEARCH APPROACHES, STRUCTURING AND DESIGN
METHODICAL SYSTEM OF EDUCATION ETHNOGRAPHIC DESIGN**

Mykola Blyzniuk

National Pedagogical Dragomanov University, Ukraine

Abstract. *Describes the scientific approaches of research, the structuring and designing of methodical system of training of etnodizayn. Topicality of the work confirms the presence of a sufficiently large number of publications and research in the field of study classification systems and methodical teaching methods, balance of different teaching methods in the framework of various methodological systems of differentiation the essence of the concepts "technology", "methodology", "didactics", finding ways of intensification and optimization of learning processes, development of new learning technologies. The General concept of the educational-methodical training system etnodizayn by means of information technology is based on the ideas of personality-oriented education, in particular how to teach all different. In contrast to the common methods of study (corresponding specified in the applicable programs regulations and a limited small number of mainly traditional methods and means of training), methodical training system etnodizayn involves the formation of personality (future artist of decorative and applied art and design) using integrative system methods, variative learning technologies, with consideration of the peculiarities of the individual experience of the student (cognitive, socio-cultural, communicative CSOs), various levels of personal cognitive styles.*

Key words: *methodical system of education, educational process, educational technology, methodology, pedagogy, ethnographic design.*